

Sesija 44: "Tamo negdje dalje"

Nakon otvaranja zakašnjelih poklona i uplovljavanja u Rivačeg tišina nas je uhvatila ne spremne. To jest, grad je bio uobičajeno živ, ali bez dobrog dijela izbjeglica i vojske doimao se skoro prazno. Plovidbu smo praktički prespavali umorni od zadnjeg tjedna, ali čini se da nam je to dalo taman dovoljno energije za iskoristiti ovih zadnjih par dana u ovom gradu.

Posada je kolektivno i osobno odlučila provjeriti kako su naše izbjeglice i slobodno mogu reći da su nas iznenadili. Niti jedan list novo narasle šume nije se nagnuo preko granice njihova posjeda. Pitam se, da li bi takva šuma usred Mure pomogla išta u vezi smoga? Uglavnom lijepo su se udomačili i nismo dobili nikakav prigovor u vezi njih.

S druge strane prigovori unutar posade samo su pljuštali. Kapo je prigovarao da se Dor' dol umislio, Dor' dol je prigovarao da se Kapo glupira, posada je prigovarala da smo škrti, a Pakian i ja da još nismo dobili plaću. Problem smo stručno odlučili riješiti tako da ga ignoriramo i svako ode svojim putem.

Dor' dol si je kupio novo skupo perje, ovaj odjeću hoću reći. Cijenim gestu, ali ne znam kako ju misli sačuvati lijepom na vlažnom brodu i to bez svoje kabine, al svakom svoje. Ono što mu itekako priznajem je da je ušao u Bakreni Rivačeg bez preskidanja, mislim da se kupnja isplatila makar samo radi toga.

Kad smo već na svakom svoje, naša moralna vertikala nije štedila vrijeme sa utjerom dugova i zaskočila je Maresilvam čim je uplovila u luku. Dijamant bogatija, odmah su i otišle pogledati mjesto za Jezušov hram. Pitam se da li svi njegovi hramovi dolaze sa destilerijama ili samo oni u Betežni? Pakijan i Kapo su uglavnom kupovali nakit i radili na nekim upravljivim eksplozivnim drkarijama. Nisam ih baš dobro shvatila što točno žele, ali pretpostavljam da je to nešto za ljude koji već ne mogu uništavati brodove sa horizonta.

Osim žicanja kapetana, ja sam odlučila malo poraditi na mom 'styling'. Za razliku od onog pauna, učinilo mi se mudrije iskoristiti resurse koje već imamo na brodu. Na primjer kolekciju pištolja i sabliji koji samo hrđaju u potpalublju. Iako sumnjam da će išta zamijeniti moj dragi snajper, moram priznati da izgledam zastrašujuće s pištoljem u jednoj ruci i Sudcem tame u drugoj. Nažalot proklete stvarčice su zajebanije nego izgledaju i 4 dana uglavnom sam naučila kako se opalit u glavu s njim. Osim toga nastavljam vježbat svoje novo lamatalo, uglavnom uz iritiranje Kape. Nadam se da ću se uskoro priviknuti na govor, trebat će mi vjerojatno i brže nego mislim.

Nakon četiri dana čekanja Pakijan i ja smo shvatili da Kapo skriva lovu kao vukodlak rep, pa smo prešli na malo očajnije mjere: potihlo prodavanja poslovne imovine. Tisuću dukata za glupu kutijicu, koliko bi tek zaradili da smo nešto korisno prodavali. Ponosno izjavljujem da 'Shifty duo' nastavlja svoju 100% uspješnost u prijevarama.

Predvečer napokon smo odlučili se pozabavit slonom u sobi. A i ostatkom posade isto. Korijen problema uglavnom su bili, kao i obično, nedostatak komunikacije i ne specifičnost ugovora. Kao uprava bacili smo par ne specifičnih obećanja i fraza. Čak je i bolje išlo nego sam mislila tako da mi je plan ne miješanja i uživanja u predstavi rano propao. U posebno kritičnom trenutku odlučila sam bar spasiti svoj imidž i obećala im zdravstveno koje smo im još prvi dan plovidbe spomenuli. Tu su već zagrizli i par naknadnih dodataka ugovorima kasnije posada je ponovo bila uglavnom zadovoljna.

Nakon našeg sastanka, Maresilvam je odlučila riješiti vlastite probleme te sazvala preostale izbjeglice

na glasanje oko izbora novog gradonačelnika. Odluka o održavanju izbora odmah i to usred Rivačega bio je ozbiljan 'power move'. Nisam joj upoznala majku, ali sa sigurnošću mogu reći da je pravo na tatu.

Kandidati su bili Pakijan, Pepek i neki gnome Nik Ružnić. Javio se i još neki uhljeb, al tu sam odma pokopala. Dovoljno mi ovaj gnome kviri poslovne planove sa novonastalim gradićem, ne trebaju mi još i neki 'randomi' na vlasti. Pakijan je kandidaturu odmah odbio, govoreći kako je njemu mjesto na pučini, a ne u uredu. Odmah je poraso svima u očima (hmm osim možda Maresilvam, ne sumnjam da bi joj bio jako koristan saveznik). Pepek i Nik su ušli u debatu i iskreno sam se zabrinula. Pepek je dražesan, ali nisam ga zamišljala kao dobrog govornika. E pa čini se da je bio dovoljno dobar jer je i pobjedio. Usput je nešto i spomenuo o novim trgovačkim putevima, njušim priliku za lijepu zaradu ako ga spojim s mojim vezama u Muri.

Sljedeće jutro zatekla nas je i velika novina: nekakav Index. Bio je za popizdit dobar, al neću ga sad prepričavat. Ono što je najbitnije za nas je da rat se smiruje, pogotovo na zapadnoj fronti. Ažurirali smo mape i na moj prijedlog zacrtali kurs za Muru. Dovoljno dugo nas nije bilo, imamo puno posjeta za obaviti. O točnoj ruti se još raspravlja, ali čini se da idemo za Jeberovo. Davno sam si obećala da ću se vratiti u Otok, do obiteljske grobnice. Ipak, ako je vjerovati šalteruši u Novigradu, a i Indexu, bojim se da tamo neću naći koga tražim. Otac je uvijek govorio: doživotna služba u Horugvi često traje neočekivano dugo. Ipak, svejedno ću je posjetiti, možda i nađem ukop s Jeleninim imenom.

Joj već vidim da me čeka puno objašnjavanja.

Bosun i 3. časnik Rumgobblera

[<---Prijašna](#)

[sesija](#)

[ljedeća sesija--->](#)

[S](#)

From:

<http://rumwiki.duckdns.org/> - **wiki**

Permanent link:

http://rumwiki.duckdns.org/doku.php?id=en:5e:sesije:sesija_44

Last update: **2026/09/13 10:05**

